

Unde falsum est bona opera ex lege naturæ ad vitam æternam consequendam homini integro sufficisse, illamque ei & etiam Angelo fuisse promissam *intuitu bonorum operum*: Vita enim æterna, seu *Beatitudo ultima excedit* (ut vidimus) & naturam *Angelicam* & *humanam*: Adeoque utraque operibus viribus naturæ elicitis est illi adipiscendæ impar, & insufficientis.

Fefellit Bayum propositio hæc ultima, quæ videtur fuisse quasi aliarum basis: *Sicut opus malum ex natura sua est mortis æternæ meritorium, sic bonum opus ex natura sua est vitæ æternæ meritorium*. Sanè plura requiruntur ad bonum, quam ad malum: Ad hoc natura sibi sufficit: ad illud (opus meritorium) in merente radix, & principium merendi, quod est Gratia, requiritur ob rationes hic per totum allegatas.

PROPOSITIONES DAMNATÆ

Circa materiam, quæ Traditur in secunda secunde.

DE INFIDELITATE PROPOSITIO DAMN. UNICA.

Infidelitas purè negativa in his, quibus Christus non est predicatus, peccatum est. Est 68.

D. THOMAS 2. 2. q. 10. art. 1. in corpore. *In fidelitas dupliciter accipi potest: uno modo secundum puram negationem: ut dicatur infidelis ex hoc solo, quod non habeat fidem: Alio modo potest intelligi infidelitas secundum Contrarietatem ad fidem: quæ scilicet aliquis repugnat auditui fidei, vel etiam contemnit ipsam secundum illud Isai. 53. quis credidit auditui nostro? & in hoc propriè perscitur ratio infidelitatis, & secundum hoc infidelitas (quæ dicitur Positiva) est peccatum. Si autem accipiatur secundum negationem puram, sicut in illis, qui NIHIL AUDIERUNT DE FIDE (quæ infidelitas indè dicitur negativa) NON HABET RATIONEM PECCATI, sed magis pœnæ, quia talis ignorantia divinorum ex peccato primi parentis consecuta est.*

De

De Charitate.

PROPOSITIONES DAMN.

1. **P**er contritionem etiam cum Charitate perfecta, & cum voto suscipiendi Sacramentum conjunctam, non remittitur crimen extrà casum necessitatis, aut martyrii, sinè actuali susceptione Sacramenti. Est 71.

2. Homo existens in peccato mortali, si vè in reatu aeternae damnationis potest habere veram charitatem, & charitas etiam perfecta potest consistere cum reatu aeternae damnationis. Est 70.

3. Charitas perfecta & sincera, quae est ex corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta tam in Catechumenis, quam in penitentibus potest esse sine remissione peccatorum. Est 31.

4. Charitas illa, quae est plenitudo legis, non est semper conjuncta cum remissione peccatorum. Est 32.

5. Catechumenus justè, rectè, & sanctè vivit, & mandata Dei observat, ac legem implet per Charitatem ante obtentam remissionem peccatorum, quae in Baptismi lavacro demum percipitur. Est 33.

D. THOMAS in supplemento q. 5. a 3. in argumento sed contra: Qualibet gratia gratum faciens delet omnem culpam mortalem, quia simul cum ea stare non potest; sed qualibet contritio est Gratiâ gratum faciente informata; ergò delet omnem culpam. Item in corp. Quantumcumque parvus sit dolor, dummodò ad CONTRITIONIS rationem sufficiat, OMNEM CULPAM DELET

Quod verò loquatur D. THOMAS de contritione conjunctâ cum voto suscipiendi Sacramentum (ut tacitæ objectioni occurratur) constat ex articulo 2. ad 1. Contritio vera non est, nisi propositum confitendi habeat annexum. Non itaque ut crimen remittatur sinè actuali susceptione Sacramenti, currendum est ad casum necessitatis, aut Martyrii.

Secunda Propositio refellitur 2. 2. q. 24. art. 12. Per peccatum mortale fit homo dignus morte aeterna

secundum illud Rom. 6. stipendia peccati mors. Quilibet verò habens charitatem habet meritum vite aeternae... nullus autem potest esse simul dignus vita aeternâ, & morte aeternâ; ergo impossibile est quod aliquis habeat CHARITATEM CUM PECCATO MORTALI; adeoque charitas etiam perfecta non potest consistere cum reatu aeternae damnationis, quæ per peccatum mortale incurritur.

Atquè hinc ulterius Charitas perfecta, & sincera quæ est ex corde puro & conscientia bonâ, & fide non fictâ tam in Catechumenis, quam in pœnitentibus, & Charitas illa, quæ est plenitudo legis nequit esse sinè remissione peccatorum.

Nec Catechumenus justè, rectè, & sanctè vivit, & mandata Dei observat, ac legem implet per Charitatem antè obtentam remissionem peccatorum: cum Charitas remissionem illam supponat utpote cum peccato incompatibilis. Confer, quæ diximus suprâ titulo de *justitia*, seu *justificatione*, cui Charitas inseparabiliter annexa est.

PROPOSITIONES DAMNATÆ

Circa materiam, quæ tractatur in tertia parte, & supplemento.

De Absolutione Sacerdotis, & Baptismo.

PROPOSITIONES DAMN.

1. **P**eccator pœnitens non vivificatur ministerio Sacerdotis absolventis, sed à solo Deo, qui Pœnitentiam suggerens & inspirans vivificat eum, & resuscitat, ministerio autem Sacerdotis solum reatus tollitur. Est 58.

2. In peccato duo sunt; actus, & reatus; transeunte autem actu nihil remanet nisi reatus, sive obligatio ad pœnam. Est 56.

3. Undè